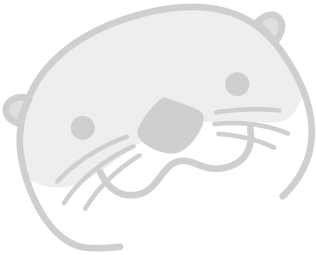

Rose

เนืองนิมมาน

Ailime13

เขียน

ทดลองอ่าน

ก ร อ ่ า น คื อ ร าก ร ู า น ที่ ส ำ ค ัญ

ชั้นหนังสือบนผนังที่อัดแน่นไปด้วยหนังสือหลากหลายเชื้อชาติ
นับตั้งแต่หนังสือธุรกิจไปจนถึงหนังสือนิทาน พ่อไม่เคยห้ามให้เขาอ่านหนังสือพวกนั้น
แต่กลับซื้อหนังสือมาเติมบนชั้นเรื่อยๆ เพราะรู้ว่าเขาชอบอ่านมัน

- Ailime13

คำนำสำนักพิมพ์

เรื่องนิมมาน ผลงานเรื่องล่าสุดของ Ailime13 และเป็นครั้งแรกของนักเขียนที่เขียนไอเมก้าเวิร์สเป็นเรื่องยาว ซึ่งคนอ่านอาจจะเคยเห็นผ่านตากันมาบ้างแล้ว เพราะนักเขียนลงไว้ในเว็บอ่านนิยายออนไลน์

เรื่องนิมมาน เป็นชื่อของชายหนุ่มคนหนึ่งที่เกิดมาพร้อมกับสัญลักษณ์ติดตัวของไอเมก้า ปานแดงรูปดอกกุหลาบที่ฝ่าเท้า แม้จะสวยงาม แต่ว่ามันคือความผิดพลาด เพราะเขาเป็นไอเมก้าที่เกิดมาในตระกูลอัลฟา กุหลาบใต้ฝ่าเท้าจึงกลายเป็นตราบาป เป็นบาปติดตัวมาตั้งแต่แรกเกิด นั่นทำให้เรื่องนิมมานไม่เคยเปิดเผยออกไปว่าตนเป็นไอเมก้า และความลับนี้จะต้องถูกฝังเอาไว้ตลอดกาล

Rose

Trigger Warning

นิยายเรื่องนี้เขียนขึ้นโดยมีการอ้างอิงถึงบาปกำเนิด (Original sin)

แต่ได้มีการนำมาแต่งเสริมเพิ่มเติม

ซึ่งอาจไม่ตรงกับหลักการทางศาสนาทั้งหมด

โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน

Prologue

The Secret is, There is No Secret

เรื่องนิมมาน คือชื่อของชายหนุ่มที่เต็มไปด้วยความลับ

ประการแรก...เขามีรสนิยมทางเพศแบบ Fetish¹ ต่างจากคนทั่วไป
ประการที่สอง...รอยสักรูปไม้กางเขนบนท้องแขนด้านซ้ายที่หลายคน
ชื่นชมจนออกนอกหน้า ความจริงแล้วเกิดจากการที่เขาไปล่วงเกินพระเจ้า
ด้วยการมีเซ็กซ์กับบาทหลวงหนุ่มสุดฮ็อตโดยที่ผู้ชายคนนั้นยังอยู่ในชุด
เครื่องแบบสีดำ

และสุดท้ายคือความลับที่จะอยู่กับเขาไปจนชั่ววันรันดร์ เรื่องนิมมาน
มีปานแดงคล้ายดอกกุหลาบปรากฏอยู่ใต้ฝ่าเท้าข้างขวา มันเป็นสัญลักษณ์
ที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ความพิเศษก็คือ...ปานแดงพวกนี้เป็นสัญลักษณ์
ของโอเมก้า

ร่องรอยพวกนี้จะปรากฏขึ้นตอนแรกเกิด แรกเริ่มมีลักษณะคล้าย
กลีบดอกไม้ ก่อนจะค่อย ๆ ฝลิบานไปตามช่วงวัยและกลายเป็นดอกกุหลาบ
แสนงามตอนวัยเจริญพันธุ์ หลังจากนั้นจะร่วงโรยไปตามสังขารแล้วจาง
หายไปเมื่อถึงช่วงเวลาสุดท้ายของชีวิต

แม่บอกว่ามันเป็นสัญลักษณ์ที่แสนพิเศษ

¹ ความคลั่งไคล้ทางเพศต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ บางคนอาจจะชื่นชอบอวัยวะบางส่วน
หรือถูกกระตุ้นได้ง่ายจากวัตถุประเภทใดประเภทหนึ่ง

เนืองนิมมาน

แต่ชายหนุ่มรู้ว่าเขาคือความผิดพลาด
เนืองนิมมานคือลูกชายเพียงคนเดียวของครอบครัวที่มีพ่อและแม่
เป็นอัลฟา

แต่เขาดันเกิดมาเป็นโอเมก้าเสียอย่างนั้น
จะเรียกว่าเป็นความผิดพลาดทางพันธุกรรมหรือใด ๆ ก็ตาม แต่
การมีลูกชายที่เป็นโอเมก้าในตระกูลอัลฟาถือเป็นการอภัยสุดสูง กุหลาบ
แสนงามบนฝ่าเท้ากลับกลายเป็นตราบาป

เป็นบาปกำเนิดที่ติดตัวมาตั้งแต่แรกเกิด

พวกเขาทลวงและแม่ชีว่าไว้อย่างนั้น
โอเมก้าเป็นผลพวงจากการที่อดัมไปกินผลไม้ต้องห้าม การล่วงละเมิด
ส่งผลมาจนถึงลูกหลานในปัจจุบัน

เพราะมนุษย์ทุกคนเป็นสายเลือดของอดัมจึงต้องรับผลจากการ
ทำบาปนั้น

แต่สำหรับเนืองนิมมาน เขาคิดว่ามันไร้สาระสิ้นดี
ชายหนุ่มไม่รู้หรือว่าทำไมพ่อกับแม่อัลฟาถึงให้กำเนิดลูกชายที่เป็น
โอเมก้า

สิ่งเดียวที่เนืองนิมมานรู้ก็คือครอบครัวเขาเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ
และเลี้ยงดูเขามาอย่างดี

บางทีก็ออกจะดีเกินไปด้วยซ้ำ
จนกระทั่งหนึ่งปีก่อนที่เขาจะเรียนจบมหาวิทยาลัย ทุกอย่างก็
กลับตาลปัตรไปหมด

พ่อเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์ แม่เริ่มมีอาการของโรค
วิตกกังวลจนต้องพบแพทย์

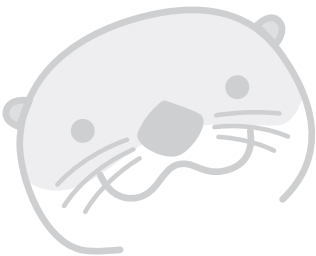
เขากลายเป็นหัวหน้าครอบครัว ต้องรับช่วงต่อธุรกิจส่งออกจีเวลรี่
เนืองนิมมานเชื่อว่าเขาสามารถดูแลทุกอย่างได้ ถึงจะเป็นโอเมก้า
แต่การถูกเลี้ยงดูมาแบบอัลฟาก็ทำให้ชายหนุ่มเต็มไปด้วยความมั่นใจ

แม่เตือนเขาแค่เพียงเรื่องเดียวเท่านั้น เป็นประโยคที่หญิงวัยกลางคน
เอาแต่ย้ำซ้ำ ๆ หลังจากพ่อตาย

“อย่าให้ใครรู้ว่าลูกไม่ใช่อัลฟา เพราะพวกเขาจะมาพรากทุกอย่าง
ไปจากเรา”

มันเป็นเหมือนไค้ดลับระหว่างเราสองคนแม่ลูก เนื่องนิมมานรู้ดีว่า
หากความลับเปิดเผยจะส่งผลกระทบต่ออย่างไร

แต่ชายหนุ่มกลับไม่เคยจุกคิดเลยว่า สิ่งเหล่านั้นจะเปลี่ยนแปลง
ชีวิตเขาไปตลอดกาล...

ทดลองอ่าน

Chapter 01

Handsome as hell

ชายหนุ่ม นัยน์ตาสีเข้มมองใบหน้าของตัวเองในกระจกเงา สิ่งที่เขาเห็นคือเครื่องหน้าสมบุรณ์แบบ ผิวขาวเนียนละเอียด จมูกโด่งรับกับริมฝีปากรูปกระจับสีแดงเป็นธรรมชาติ บวกกับรูปร่างสูงโปร่งและกล้ามเนื้อพอดีตัวแล้วยิ่งทำให้ทุกอย่างดูลงตัวไร้ที่ติ ไม่มีร่องรอยตำหนิชวนรำคาญตา

ใคร ๆ ก็บอกว่าเขาเป็นอัลฟาที่พระเจ้าบรรจงปั้นแต่งขึ้นมาอย่างประณีต

เนื่องนิมมานยัมรับประโยชน์เหล่านั้นแต่ในใจกลับหัวเราะอย่างขบขัน เพราะหากพระเจ้าตั้งใจสร้างเขาเป็นอัลฟาจริง ๆ ทำไมถึงต้องทิ้งรอยตำหนิไว้บนฝ่าเท้าด้วยเล่า

ปานแดงรูปดอกกุหลาบแสนงดงามกลับกลายเป็นตราบาปเมื่อปรากฏอยู่บนฝ่าเท้า

มันคือสัญลักษณ์ของโอเมก้า ชั้นต่ำสุดในวัฏจักรสังคมเพียงเพราะหลายคนเห็นว่าอ่อนแอกว่า

สุดท้าย กลายเป็นว่าเขาต้องปิดบังเพศกำเนิดที่แท้จริงของตนเพื่อความอยู่รอด ทั้งที่เกิดมาในตระกูลอัลฟาเลือดบริสุทธิ์ แต่ทุกอย่างกลับตาลปัตรไปหมดเพราะรอยปานบนฝ่าเท้า

เป็นเพราะความสะเพร่าของพระองค์นั้นหรือ เขาถึงต้องมีสัญลักษณ์

ของตราบาปติดตัว

เป็นเพราะความเลินเล่อของพระองค์นี้หรือ เขาถึงต้องซ่อนความดงามไว้ไม่ให้ใครเห็นเพราะเกรงว่าสักวันหนึ่งอันตรายจะตกมาถึงตัว

ไม่ยุติธรรมเลยสักนิด...

ความคิดนั้นทำให้ชายหนุ่มเหยียดยิ้ม ปลดกระดุมเสื้อลงมาอีกเม็ด แล้วขยับปกเสื้อเล็กน้อยพลางนึกถึงเรื่องราวในวัยเด็ก เขาเคยไปโบสถ์กับแม่ก่อนจะสิ้นศรัทธากับพระเจ้าตลอดทั้งชีวิต เพราะคำพูดเซ็ดซูล์ฟ้าว่าเป็นงานศิลปะที่ถูกรบรจบบั่นแต่ง แต่โอเมก้ากลับเป็นบาปของอดัมที่ถูกส่งต่อมายังลูกหลานเพียงแค่เปลวไฟไปก่อกินแอบเปลต้องห้าม คนพูดคือบาทหลวงที่ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าประโยคเหล่านี้คือการเหยียดเพศกันชัด ๆ ทุเรศสิ้นดี

เนื่องนิมมานสบตากับเงาของตัวเองในกระจกก่อนฉีดน้ำหอมบนข้อมือและหลังกศู

ความจริงการเป็นโอเมก้าก็ไม่แย่นักหรอก สมัยนี้โลกไปถึงไหนกันแล้ว ยาด้านอาการฮีทรวมถึงกฎหมายการล่วงละเมิดทำให้โอเมก้าหลายคนใช้ชีวิตง่ายขึ้น แม้ความเหลื่อมล้ำจะยังมีให้เห็นอยู่บ้าง แต่อย่างน้อยก็มีการรวมกลุ่มกันของทั้งสามเพศเพื่อช่วยขับเคลื่อนให้สังคมนี้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น แน่แน่นอนว่าพวกเขาตกเป็นเป้าของอัลฟาบางกลุ่มที่ยังคงยึดถือความเป็นใหญ่เพียงฝ่ายเดียว แต่ก็ยังดีกว่ายี่สิบสามสิบปีที่แล้วที่โอเมก้ามีค่าเป็นเพียงวัตถุทางเพศและเครื่องมือผลิตลูกเท่านั้น

ชายหนุ่มยกมือสาบผมให้เป็นทรงแล้วมองสำรวจความเรียบร้อยของตัวเองอีกครั้ง

ถ้าแม่เห็นต้องกรี๊ดแน่ เพราะนี่ไม่ใช่ความเรียบร้อยแบบที่เธอต้องการ แต่เนื่องนิมมานเป็นประเภทแยกเรื่องงานกับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้ อย่างชัดเจน หลังจากพระอาทิตย์ตกดินไปแล้วไม่ใช่เวลาทำงานของเขา แต่เป็นช่วงเวลาที่พักผ่อนหาความสนุกให้กับตัวเองต่างหาก

ชายหนุ่มหยิบโทรศัพท์ กระเป๋าสตางค์ และกุญแจรถลงมาจากชั้นสองของบ้าน คฤหาสน์หลังหลังเจียบกริบราวกับไม่มีคนอยู่ แต่

เนื่องนิมมานรู้ว่าแม่ยังไม่เข้านอนหรอก ก็จิวตบระจำวันของเธอคือต้องหาอะไรสักอย่างทำเพื่อไม่ให้ความคิดฟุ้งซ่าน แม่นอนดึกเสมอหลังจากพ่อตาย จิตใจของเธอกำลังป่วย ส่งผลให้ร่างกายเปราะบางจนรู้สึกได้ แต่ถึงอย่างนั้นแม่อีกยังเข้มแข็ง หนักแน่น และไม่เคยยอมอ่อนข้อให้กับใคร เนื่องนิมมานรู้สึกนับถือแม่ในเรื่องนี้เสมอ เพราะความแข็งแกร่งของเธอ เขาถึงเติบโตมาอย่างดี

แม่เลี้ยงเขามาแบบอัลฟ่า เธอไม่ได้ประคบประหม่อมราวกับเขาเป็นลิงมีชีวิตที่บอบบางจนเกินเหตุ แต่ก็ยังคอยเตือนไม่ให้เก็บเรื่องโอเมก้าไว้เป็นความลับ เพราะอย่างที่บอกไปนั่นแหละ...การเป็นโอเมก้าอาจตกเป็นเป้าได้เสมอ โดยเฉพาะโอเมก้าที่เกิดมาในครอบครัวอัลฟ่าเลือดบริสุทธิ์ และกำลังเหยียบหน้าพวกอัลฟ่าที่ยึดถือค่านิยมความเป็นใหญ่ด้วยการขึ้นเป็นประธานบริษัทส่งออกจีเวลรี่หลังจากพ่อตาย

สำหรับเนื่องนิมมานแล้ว อัลฟ่าพวกนี้ก็ไม่ต่างอะไรกับสัตว์เดียดรัจฉานที่จ้องจะรุมทั้งเหยื่อที่อ่อนแอกว่า และแม่ไม่ยอมให้เขาเติบโตขึ้นมาเป็นแบบนั้น เธอสอนให้เขาเคารพตัวเอง รวมถึงเคารพเพศโอเมก้าคนอื่น ๆ เพราะเราต่างก็มีความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน และความเป็นมนุษย์นั่นแหละที่ทำให้เราแตกต่างจากคนพวกนั้น

ชายหนุ่มก้าวขาลงมาถึงบันไดชั้นสุดท้ายแล้วกวาดตามองไปรอบบ้าน ตอนนั้นสี่ทุ่ม เสียงหัวเราะกับเสียงทีวีลีดลวดออกมาจากห้องนั่งเล่นเป็นรายการวไรต์รอบดึกที่พวกแม่บ้านชอบดู แม่อนุญาตให้พวกเธอดูทีวีจอใหญ่ในห้องนั่งเล่นหลังจากเสร็จงานได้ และบางครั้งก็จะมานั่งคุยเล่นกับพวกเธอก่อนขึ้นไปนอน เรื่องตลกขำขันจากพวกสาว ๆ ช่วยให้แม่คลายอาการวิตกกังวลและนอนหลับสนิทขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องดีมาก

“คุณนิมจะออกไปข้างนอกหรือคะ”

เนื่องนิมมานกำลังคิดว่าจะออกไปเลยหรือเข้าไปดูแม่ที่ห้องนั่งเล่นก่อน เสียงของหญิงวัยกลางคนที่ตั้งขึ้นก็ทำให้ชายหนุ่มหันมองก่อนจะยิ้มแล้วพยักหน้า อีกฝ่ายคือแม่นมที่เลี้ยงเขามาตั้งแต่แรกเกิด เธอเป็นเบต้า

ที่ทั้งอ่อนโยนและจิตใจดี นอกจากจะช่วยจัดการเรื่องทุกอย่างภายในบ้านแล้ว ยังเป็นคนเดียวนอกจากพ่อกับแม่ที่รู้ว่าเขาเป็นโอเมก้า

“แม่ล่ะครับ” เนื่องนิมมานถามพร้อมกับเดินเข้าไปกอดแม่คนที่สอง คุณนมของเขาตัวอุ่น มีกลิ่นหอมจาง ๆ จากแป้งสุมไพรที่ทำให้รู้สึกสบายใจเสมอ มือเล็กบอบบางของเธอลูบหลังเขาเบา ๆ แล้วผล่อออกห่างก่อนช่วยจัดปกเสื้อให้เรียบร้อยอีกครั้ง

“แต่งั้นเหรอคะ คุณผู้หญิงนั่งปักผ้าอยู่กับสาว ๆ ในห้องนั่งเล่นคะ คุณนมจะกลับก็ไม่ง” ท้ายประโยคเธอยกหน้าขึ้นมามถาม เนื่องนิมมานสังเกตเห็นรีวรอยบนใบหน้าพาลงคิดว่าในขณะที่เขาเติบโตขึ้น แม่กับคุณนมก็แก่ลงเรื่อย ๆ แม่ทั้งคู่จะยังแข็งแรงดีก็ตาม เป็นความรับผิดชอบของเขาคือต้องดูแลชีวิตของพวกเขาหลังจากนี้

เนื่องนิมมานในวัยยี่สิบสามรู้ดีว่าการเข้ารับตำแหน่งผู้บริหารแทนพ่อหลังจากเพิ่งเรียนจบไม่ใช่ง่ายนักหรอก แต่แม่เป็นคนผลักดันให้เขามายืนอยู่ตรงนั้นและคอยให้คำปรึกษา ทั้งที่ความจริงแล้วเธอสามารถบริหารงานเองได้โดยไม่ต้องให้เขาเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยี่สิบ

แต่แม่เชื่อมั่นในตัวเขา และเขาก็มีความมั่นใจในตัวเองสูงมากเหมือนกัน

ดังนั้นเนื่องนิมมานจึงคิดว่าเขาสามารถควบคุมทุกอย่าง ทั้งเรื่องงานและเรื่องการใช้ชีวิตแบบสุดสนุกเหวี่ยงได้เหมือนการขับรถเฟอร์รารีคันโปรดนั้นแหละ

“ยังไม่รู้เลยครับ แต่คุณนมไม่ต้องรอนะ” ชายหนุ่มขยิบตาให้ในขณะที่หญิงวัยกลางคนโคลงศีรษะ เป็นอันรู้กันว่าเขาอาจจะกลับดึกหรือไม่ก็กลับเช้าอีกตามเคย

คราวนี้ชายหนุ่มตัดสินใจว่าจะออกจากบ้านเลยโดยไม่เข้าไปรบกวนแม่ เดว่าเธอคงสนุกกับงานอดิเรกอย่างการปักผ้าแล้วก็ฟังเรื่องตลกจากสาว ๆ ในห้องรับแขกจนกว่าจะถึงเวลาเข้านอนตามปกติ

เนื่องนิมมานหอมแก้มคุณนมพอที่ใหญ่แล้วควงกุญแจรถเดินออกจากบ้าน ไม่นานก็ได้ยินเสียงสตาร์ตเครื่องยนต์ ก่อนรถเฟอร์รารีสีแดงเข้ม

จะเล่นห่างออกไปจนลับสายตา จากนั้นพอหันหลังกลับไปก็พบว่าคุณผู้หญิงของเธอกำลังยืนกอดอกอยู่หน้าห้องนั่งเล่นด้วยสีหน้าเอือมระอาอยู่พอดี

“เจ้าตัวนี้ออกจากบ้านไปอีกแล้วหรือ” จรินทร์ถามถึงลูกชายเพียงคนเดียวของเธอ และคำตอบของคุณนมก็คือการพยักหน้าพร้อมกับรอยยิ้มปลอมโยน

“คุณนมเธอโตแล้วนะคะ”

ถึงอย่างนั้นก็เถอะ เป็นประโยคที่ไม่ได้ช่วยทำให้รู้สึกสบายใจขึ้นเลยสักนิด

จรินทร์ถอนหายใจเฮือกใหญ่แล้วมองออกไปหน้าประตู เธอได้ยินเสียงรถเลยออกมาดู แล้วก็เดาไม่ผิดว่าเจ้าตัวแสบออกไปเที่ยวกลางคืนอีกแล้ว

เนื่องนิมมานเพิ่งพ้นช่วงวัยรุ่น ยังติดนิสัยรักสนุกเหมือนตอนเรียนมหาวิทยาลัย แน่นนอน... เธอรู้ว่าลูกชายดูแลตัวเองได้ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นเนื่องนิมมานจะไม่เผยความลับของตัวเองอย่างเด็ดขาด

แต่หน้าต่างมีหูประตูมีช่อง บางครั้งความลับก็ไม่ได้เป็นความลับตลอดเวลา

โดยเฉพาะหลังจากการตายอย่างมีเงื่อนงำของคู่พัวระของเธอที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน จรินทร์ก็ยิ่งรู้สึกกังวลเรื่องของเนื่องนิมมานมากยิ่งขึ้นจนถึงขั้นต้องปรึกษาจิตแพทย์เพราะมีอาการนอนไม่หลับ

“แต่ฉันก็ยังห่วงอยู่ดีนั่นแหละ” เธอบอกพร้อมกับถอนหายใจอีกครั้ง การที่เธอดันลูกขึ้นมาอยู่ในบอร์ดบริหารไม่ใช่การผลึกภาระ แต่เป็นเพราะเธออยาก让他แข็งแรงและมั่นคงจนสามารถกุมอำนาจทุกอย่างไว้ในมือตัวเองโดยเร็วที่สุด ก่อสิ่งที่ทำให้เธอรู้สึกกังวลมาตลอดมันจะเกิดขึ้น... ก่อนที่พวกเขาจะมาพรากทุกอย่างจากเราไป...

“ไม่รู้สิ... บางทีฉันอาจจะเลี้ยงให้เขามั่นใจในตัวเองมากเกินไป”

หญิงวัยกลางคนสัมผัสได้ถึงความไม่สบายใจของคนตรงหน้า แหวดตาสีเข้มที่ลูกชายถอดแบบมาไม่ผิดเพี้ยนกำลังครุ่นคิดถึงอะไรบางอย่าง จรินทร์เป็นคนละเอียดอ่อนและรอบคอบเสมอ เธอคงงมและอ่อนหวาน

แข็งแกร่งและหนักแน่นในสิ่งที่ตัวเองต้องการสมกับเป็นอัลฟา

“ถ้ามันส่งผลร้าย...ฉันก็ไม่เหลือใครแล้วนะ”

ประโยคนั้นเต็มไปด้วยความกังวลแต่ก็แฝงไว้ด้วยความตั้งใจ
บางอย่าง ดวงตาคู่สวยเป็นประกายวาววับเหมือนอยู่ในช่วงที่ต้องตัดสินใจ
แต่จะเป็นเรื่องอะไรมีแต่ตัวเธอเองเท่านั้นที่รู้...

เรื่องนิมมานชอบเสียงเพลงแต่ต้องไม่อีกทีก็ครีกโครมจนน่าหวนทุกุ ชอบ
มองดูแสงไฟหลากสีแต่ต้องไม่ฉวัดเฉวียนจนลายตา ชอบความกลมกล่อม
นุ่มนวลและกลิ่นหอมจางๆ ของเกลลลิเวตใสน้ำแข็ง รสชาติที่ถูกรังสรรค์
ขึ้นมาอย่างประณีตตามแบบฉบับของซิงเกิลมอลด์ส์ก็อตส์วิสเซิลก็ยอตนิยม
ช่วงเวลาที่ความซาบซ่าไหลเวียนไปทั่วร่างและทำให้เลือดอุ่นขึ้นนั้น
แสนวิเศษ มันทำให้เขารู้สึกผ่อนคลายจากความตึงเครียดหลังจากทำงาน
มาทั้งวัน

เรื่องนิมมานไม่ใช่คนตี๋มจัด เขารู้ลิมิตของตัวเองดี ปกติชายหนุ่ม
จะจีบเบาๆ เพียงสองสามแก้ว จากนั้นก็นั่งตี๋มดำไปกับบรรยากาศ มอง
ผู้คนเดินผ่านและส่งยิ้มให้กัน บางครั้งอาจจะมีคนมานั่งคุยกับเขาบ้าง
หรือหากเจอคนถูกใจเขาก็จะเป็นฝ่ายเข้าไปทักทายด้วยตัวเองเหมือนกัน
ที่นี่มีทุกอย่างที่เขาต้องการ ทั้งดนตรีแจซจังหวะเร้าร้อนนุ่มนวล แสงไฟ
ระยิบระยับ รวมถึงเหล่าสก็อตส์ราคาแพงहुนี้

“เกลลลิเวตใสน้ำแข็งนะครับ”

แน่นอนว่าบาร์เทนเดอร์ของที่นี่ก็รู้ใจเขาเป็นอย่างดีด้วย

เรื่องนิมมานนั่งบนเก้าอี้หน้าบาร์แล้วกวาดตามองไปรอบๆ ไม่นาน
เหล่าสก็อตส์สีทองในแก้วออนเดอะร็อคก็มาวางอยู่ตรงหน้า เขายิ้มขอบคุณ
บาร์เทนเดอร์ จากนั้นยกแก้วจิบอย่างไม่รีบร้อน เพราะการค่อยๆ ละเลียด
รสนุ่มนวลเจือกลิ่นหอมอ่อนๆ ของผลไม้ให้ความรู้สึกดียิ่งกว่า ความจริง
แล้ว The Whisper เป็นร้านของเพื่อนสนิทเขา แต่วันนี้เรื่องนิมมาน

ไม่ได้บอกเจ้าตัวว่าจะมา เขาอยากใช้เวลาเพื่อตีพิมพ์กับบรรยากาศมากกว่า จะมานั่งคุยกับใคร

ยกเว้นแต่ว่าจะเจอคนถูกใจนะนะ...

The Whisper รวมคนไว้ทุกเพศ ทั้งอัลฟา เบต้า และโอเมก้า การรักษาความปลอดภัยอยู่ในระดับเข้มงวด เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นเบต้า หุ่นล่ามที่ถูกฝึกมาให้รับมือกับอัลฟาคลุ้มคลั่งโดยเฉพาะเพื่อมีกรณีฉุกเฉิน อย่างเช่น โอเมก้ากลางฟลอร์เต้นรำเกิดฮีทขึ้นมา

แต่เรื่องแบบนี้ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยนักหรอก โอเมก้าไม่ได้ปล่อยพิโรโมนเรียกราด ในหนึ่งเดือนเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว เรียกว่า อากาศฮีท ซึ่งร่างกายจะปลดปล่อยพิโรโมนคล้ายกลิ่นน้ำหอมเชิญชวนพวกอัลฟา แต่อย่างที่บอกว่าสมัยนี้มียาต้าน และหากไม่จำเป็นจริงๆ เมื่อครบรอบเดือนโอเมก้าส่วนใหญ่จะขังตัวเองไว้ในบ้านมากกว่า เพราะยาต้านอากาศฮีทจะมีฤทธิ์แค่ 24 ชั่วโมง และอาจส่งผลข้างเคียงกับโอเมก้าที่มีร่างกายอ่อนแอ

ชายหนุ่มยกเหล้าลืงออดซ์ขึ้นจิบอีกครั้งขณะมองอัลฟาหนุ่มรุ่นราวคราวเดียวกับตัวเองนั่งคุยอย่างออกรสชาติกับโอเมก้าที่ดูเหมือนจะอายุมากกว่า อีกด้านหนึ่งเป็นอัลฟากับอัลฟา คนพวกนี้ดูออกได้ไม่ยาก โอเมก้าส่วนใหญ่จะนุ่มนวลอ่อนหวาน อัลฟาแข็งแกร่งและดุสัน ส่วนเบตานั้นจะสุภาพและอ่อนโยนมากกว่า

เบื้องนิมมานจุดยิ้มเพราะความจริงแล้วเขาไม่มีสิทธิ์ตัดสินคนพวกนั้นหรอก ขนาดตัวเขายังเก็บความลับเรื่องเป็นโอเมก้าได้อย่างแนบเนียนไม่มีใครดูออก แม้กระทั่งเพื่อนสนิทยังไม่เอะใจด้วยซ้ำ ทั้งหมดที่กล่าวมานั้นเป็นเพียงบทเรียนในวิชาเพศศึกษาตอนประถมเพื่อให้เด็กทุกคนได้ทำความรู้จักกับร่างกายของตัวเองและคนใกล้ตัว จากนั้นพอขึ้นชั้นมัธยม เด็กที่เป็นอัลฟาจะถูกแยกไปฝึกควบคุมอารมณ์เพื่อไม่ให้เกิดความคลุ้มคลั่งทำร้ายใคร

โลกเปลี่ยนไปแล้ว...อาจจะไม่ถึงกับชาวสะอาดแต่ก็กลายเป็นสีเทาๆ ไม่ขมุกขมัวมีดีด่าอย่างสมัยก่อน อย่างน้อยคนรุ่นใหม่หลาย ๆ คนก็รู้ว่า

มนุษย์ทุกคนมีสิทธิในร่างกายของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นเพศไหนก็ควรได้รับความยินยอมทั้งนั้น

เหล้าสก็อตซ์ในแก้วหมดลงแล้ว เนื่องนิมมานวางแก้วเปล่าลงบนเคาน์เตอร์ มันสะท้อนกับแสงไฟส่องประกายพราวระยับ เขากำลังจะสั่งเกลสนิวเวตให้ตัวเองอีกแก้วพลางคิดว่าวันนี้อาจจะกลับเร็วกว่าปกติ แต่ขณะที่กำลังจะอ้าปากคุยกับบาร์เทนเดอร์กลับถูกตัดหน้าด้วยเสียงทุ้มต่ำ

“ขอคอนญักไม่ใส่น้ำแข็ง”

ประโยคนั้นทำให้เขาหันมองชายหนุ่มเจ้าของร่างสูงกำยำและได้สบตากันพอดี

หน้าแปลกที่ดวงตาสีเข้มดูคมกริบราวกับราชสีห์ทำให้บรรยากาศตกอยู่ในความเงียบ ทั้งที่เสียงเพลงยังคงบรรเลงตัวโน้ตอ่อนหวาน ในช่วงเวลาเพียงเสี้ยววินาทีที่เนื่องนิมมานรู้สึกตัวลั่นสะท้าน คล้ายกับถูกกลืนกิน ดำดิ่งลึกลงไปในความมืดดำ

ผู้ชายคนนั้นแข็งแกร่งดูตัน ลัญชาตญาณความเป็นนักล่าแผ่ไปรอบตัวจนเขานึกหวั่น เป็นครั้งแรกที่เนื่องนิมมานตระหนักได้ถึงความแตกต่างระหว่างอัลฟาที่แท้จริงกับอัลฟาที่เขาพยายามจะเป็นมาหลายปี... ถึงอย่างไรราชสีห์ก็ยังเป็นราชสีห์ที่อยู่วันยังค่ำ...

แต่ให้ตายเถอะ...

เขาหึ่งหล่อแล้วก็เซ็กซีเป็นบ้าทั้งที่สวมแค่เสื้อยืดธรรมดาและกางเกงยีนส์ดำ กล้ามเนื้อตึงแน่น ออกกว้างและไหล่ตั้งตรงบ่งบอกถึงความมั่นใจในตัวเอง แถมยังดูเหมือนคนที่ออกกำลังกายอย่างหนัก เส้นเลือดที่แขนให้ความรู้สึกเร่าร้อนจนอารมณ์พุ่งพล่าน แต่กลิ่นน้ำหอมของชายหนุ่มกลับสุขุมนุ่มลึกราวกับสนชืดาร์กลางฤดูฝน มันสงบนิ่ง เยือกเย็นเต็มไปด้วยความลึกกลับ

“ขอโทษนะครับ” ประโยคนั้นทำให้เนื่องนิมมานกลับมาได้ยินเสียงเพลงในร้านอีกครั้ง “ผมตัดหน้าคุณรีเปล่า”

“ไม่เป็นไร” เขาส่ายหัวพร้อมกับดิ่งสติของตัวเองคืนมา ไม่ได้ถือสาเรื่องถูกตัดหน้า แต่เป็นเพราะโดนดิ่งดูตด้วยเสน่ห์เฉพาะตัวแบบไม่เคยเจอ

มาก่อน

คนอะไร... เจ้าใจชะมัด

ชายหนุ่มดูเหมือนจะอายุมากกว่า แต่ก็ถูกสเบ็กเลยแหละ

“ขอเกลสนิวเวตเหมือนเดิม” เบื้องนิมมานหันไปสั่งเครื่องดื่มของตัวเองพลางเก็บอาการ มันไม่ใช่เพราะอีกฝ่ายเป็นอัลฟ่าหรือเพราะเขาเป็นโอเมก้า รูปร่างหน้าตาแบบนี้ต่อไปเป็นเบต้าก็ยิ่งถูกสเบ็กเขาอยู่วันยังค่ำ

อย่างที่บอกนั่นแหละ มนุษย์ทุกคนมีสิทธิในร่างกายของตัวเอง ไม่ว่าฝ่ายตรงข้ามจะเป็นเพศไหนก็ตาม หากมีความสนใจ ตกลงยินยอมกันทั้งสองฝ่าย แล้วหลังจากนั้นจะเกิดอะไรขึ้นก็มีแต่คนสองคนเท่านั้นที่รู้

ใช้เวลาไม่นานเหล่าทั้งสองแก้วที่ส่งไปก็ถูกวางลงบนเคาน์เตอร์ แสงสีทองอร่ามสะท้อนกับแสงไฟเป็นประกายวาววับเหมือนกับอำพันล้ำค่า และนี่ก็เป็นอีกครั้งที่เบื้องนิมมานถูกคนข้าง ๆ ตัดหน้า คราวนี้ไม่ใช่คำพูด แต่เป็นเงินจำนวนหนึ่งซึ่งพอดีกับค่าวีลก็ ชายหนุ่มหันขวับพร้อมกับขมวดคิ้วมองก่อนจะได้รอยยิ้มยียวนกลับคืนมา

“ผมเลี้ยง”

“ครับ?” ประโยคนั้นทำให้เขาเลิกคิ้วก่อนคนข้าง ๆ จะยกแก้วของตัวเองขึ้นแล้วหักทายเป็นทางการ

“ยินดีที่ได้รู้จัก”

เบื้องนิมมานหัวเราะ รู้สึกว่าตัวเองใจง่ายเหลือเกินเพียงเพราะแวตาคู่นั้นทำให้เขาสิ้นสะท้าน

อยู่ดี ๆ ก็อยากกลายเป็นเหยื่อ อยากถูกฉีกทิ้ง ถูกกลืนกินด้วยริมฝีปากบาง ๆ

ชักจะสงสัยขึ้นมาแล้วเหมือนกันว่าปลายนิ้วเรียวยาวกับมือคู่นั้นจะทำให้เขาได้ขึ้นสวรรค์ไปจนถึงชั้นไหน

“เช่นกันครับ คุณ...?”

“ศิ...แล้วคุณล่ะ”

“นิมครับ” ชายหนุ่มยิ้มตอบ พวกเขาทำความรู้จักกันในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ไม่จำเป็นต้องรู้ว่าชื่อจริง ไม่จำเป็นต้องรู้จักนามสกุล และ

ไม่จำเป็นต้องซักไซ้ถึงหน้าที่การงาน ในเมื่อต่างก็รู้ว่าช่วงเวลาค่าคืน
ต่อจากนี้ทุกอย่างอาจจะจบลงเมื่อตอนฟ้าสว่าง จากนั้นก็แยกย้ายกันไป
ราวกับเส้นขนานที่ไม่มีวันบรรจบกันได้อีก

“ผมไม่เคยเห็นคุณที่นี่เลย เพิ่งมาครั้งแรกหรือครับ”

ศิพยกหน้าเป็นคำตอบก่อนจะยกแก้วของตัวเองขึ้นจิบ “มีนัดแต่
โดนเบียดว่ะ”

“แยจ้งเลยนะครับ ไม่นึกว่าผู้ชายหล่อ ๆ อย่างคุณจะถูกเบียดวัน
ได้ลงคอ”

ประโยคนั้นทำให้ชายหนุ่มหัวเราะ คราวนี้ดวงตาสีเข้มหันมา
จ้องมองเขาเหมือนกับสิงโตจ้องจะขย้ำเหยื่อ มันทั้งหนักแน่น ร่าร้อน
และดุตัน เนื่องนิมมานรู้สีกลิ่นลูกวুবวอบตอนที่อีกฝ่ายโน้มตัวเข้ามาใกล้
จนมองเห็นเงาสงท่อนของตัวเองจากแววตาสีเข้มได้ถนัด กลิ่นน้ำหอมของ
อีกฝ่ายที่เตะปลายจมูกยิ่งทำให้ความรู้สึกในอกพลุ่งพล่าน สัญชาตญาณดิบ
ตื่นตัวเพียงแค่สัมผัสได้ถึงไอร้อนผะผัวจากผู้ชายที่รู้จักกันเพียงแค่ชื่อ
พยางค์เดียว แต่พวกเขากลับแสดงออกว่าสนใจกันและกันอย่างชัดเจน
ไม่มีซ่อนเร้นปิดบัง

“แต่ผมว่าคงเป็นโชคดีมากกว่าที่ได้เจอคุณที่นี่”

เป็นคำพูดที่ทำให้เนื่องนิมมานจูดยิ้ม เสียงของชายหนุ่มทั้งทุ้มต่ำ
ทั้งเซ็กซี่ พวกเขาชนแก้วกันเล็กน้อย ค่อยเรื่องสัพเพเหระแบบพอเป็นพิธี

จากนั้นเมื่อคอนญักในแก้วของชายหนุ่มหมดลงก็ถึงเวลาหลบไปจาก
แสงไฟวুবวอบและเสียงเพลงนำรำคาญกันเสียที เพราะความบันเทิงพวกนี้
ไม่ได้อยู่ในความสนใจอีกต่อไปแล้ว...

Chapter 02

Burning

เนืองนิมมาน ไม่ชอบกลิ่นบุหรี กลิ่นฉุนจมุกพวกนี้ทำให้เขา
หมดอารมณ์ แต่คนตรงหน้ากลับไม่ทำให้รู้สึกอย่างนั้น เพราะตลอดเวลาที่
นั่งคุยกันชายหนุ่มไม่ขอตัวลุกออกไปดูตึกโคตินเข้าปอด ติเพียงนั่งอยู่กับที่
แล้วจับคอนกิ้งในแก้วของตัวเอง เมื่อไหร่ที่จังหวะเพลงเร็วเจนน่าหวนหุ
ชายหนุ่มก็แค่นั่งตัวลงมาเพื่อให้เขาได้ยินคำพูดได้ถนัด ไม่ได้วางมือ
ละลาบละล้งหรือขยับเข้ามาใกล้จนเกินไป เนืองนิมมานจึงรู้สึกประทับใจ
ได้ไม่ยาก

เขาชอบผู้ชายสุขภาพและรู้จักดูแลตัวเอง

เนืองนิมมานคิดอย่างนั้นขณะไล่ปลายนิ้วไปตามท่อนแขนแข็งแรง
เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อล่ำสัน ถึงแม้ภาพลักษณ์ของชายหนุ่มจะดูต้นและ
ร่ำอารมณ์จนอยากกระโจนเข้าไป แต่ริมฝีปากร้อนผ่าวที่ไล่ไปตามแนว
กรามของเขาด้วยจังหวะนุ่มนวล อ้อยอิ่งราวกับมีเวลาสำรวจร่างกายนี้
ตลอดทั้งคืนก็ทำให้ความรู้สึกของเนืองนิมมานสิ้นสะท้านอย่างรุนแรง และ
กลายเป็นเขาเสียอีกที่ดึงเสื้อยืดออกจากตัวอีกฝ่ายด้วยความร้อนรน มือ
ปิดป้ายกล้ามเนื้อหน้าอกตั้งแนบที่เหมือนจะโอบกอดเขาได้ตลอดทั้งตัว

เนืองนิมมานคิดว่าเขาตัวสูงและแข็งแรงมากแล้ว แต่ผู้ชายคนนี้
กลับทำให้เขารู้สึกเหมือนกลายเป็นลูกแมวในอ้อมกอดของราชสีห์ กรงเล็บ
ที่ทั้งใหญ่และแข็งแรงหวดเคล้นช่วงเอวลงมาถึงสะโพก พร้อมกับแนบ

ริมฝีปากลงบนแอ่งซีพจรหลังกทฐ สัมผัสนั้นทำให้ร่างกายของเขากระสันชาน และร้อนผ่าวไปทั่วทั้งตัว

เราไม่ค่อยคุยกันมากนักหรอก

นับตั้งแต่เปิดประตูเข้ามาในห้องพักของโรงแรมหรูก็ดูเหมือนว่าร่างกายจะสื่อสารกันได้ดีมากกว่าคำพูด นอกจากความเงียบที่ลอยตัวในมวลอากาศแล้วก็มีเพียงเสียงลมหายใจและเสียงครางกระเส้าสัญชาติญาณดิบถูกปลุกเร้าให้ตื่นจากการหลับไหล อุณหภูมิในร่างกายพุ่งสูงขึ้น จังหวะการเต้นของหัวใจเร็วขึ้นเหมือนกับนักวิ่งมาราธอนที่พยายามจะคว้าชัย

“มีอะไรที่คุณไม่ชอบไหม ผมจะได้ไม่ทำ” คิระชิบข้างหูด้วยน้ำเสียงทุ้มต่ำ

เนื่องนิมมานชอบริมฝีปากพลางคิดว่านอกจากหล่อแล้วยังสุภาพอะไรขนาดนี้ อยากรู้เหลือเกินว่าริมฝีปากของชายหนุ่มจะหอมหวานนุ่มนวลเหมือนกับคำพูดหรือเปล่า

“ผมไม่ชอบถูกกัคอ” เขาหลบตามองกลีบปากบางของคนตรงหน้า กลิ่นคอนญักเจอกับกลิ่นน้ำหอมสะอาดสะอาดอันให้ความรู้สึกเร้าอารมณ์อย่างบอกไม่ถูก “แล้วก็ไม่ชอบให้ใครทำรอยด้วย”

พูดจบก็เงยหน้ามองเจ้าของแหวตาคมกริบ ความปรารถนาร้อนแรงลุกโชนอยู่ในนั้น เนื่องนิมมานนี่ก็อยากให้ชายหนุ่มผลักเขาลงบนเตียงแล้วบิดเบียดร่างกายเปลือยเปล่าแนบชิดกัน มือหนาจับเรียวขาแยกออกแล้วสอดแทรกก่อนเนื้อร้อนผ่าวเข้ามาจนสุด บดขยี้จุดอ่อนไหวจนเขาตัวสั่น แค่คิดร่างกายก็รู้สึกสะท้านจนแทบทนไม่ไหว

คิหัวเราะกับคำตอบก่อนขยับเข้ามาใกล้จนเนื่องนิมมานสัมผัสได้ถึงสิ่งที่เขาต้องการ มันชุกช่อนอยู่ใต้เนื้อผ้า แข็งตัวและดุนดันปรารถนาจะได้ออกมาหักทลายกัน

“แล้วถ้าผมทำแรงๆ แบบนั้นคุณชอบหรือเปล่า”

ประโยคนั้นทำให้เนื่องนิมมานเลิกคิ้วขึ้นก่อนจะหัวเราะซ้ำ เขายกแขนคล้องคอคนตรงหน้าแล้วบิดเบียดร่างกายก่อนลางหยอกล้อกัน

ท่อนเนื้อเสียดสีภายใต้เนื้อผ้าให้ความรู้สึกวาบเหมือนถูกเปลวไฟลามเลียไปทั่วร่าง ทั้งที่ความต้องการพุ่งสูงจนแทบทะลุปรอท แต่พวกเขากลับเสียวเล้าอ้อยอิ่ง มือไม้ปิดป้ายสัมผัสกันและกัน กระทั่งในที่สุดเสื้อเชิ้ตของชายหนุ่มก็หลุดออกจากตัว พร้อมกับที่เขาเกี่ยวปลายนิ้วปลดกระดุมกางเกงของฝ่ายตรงข้าม ปลดปล่อยความปรารถนาใหญ่โตให้เป็นอิสระ

มันแข็งแกร่ง เป็นสีแดงเข้ม และปูดโปนไปด้วยเส้นเลือดที่กำลังขยายตัวด้วยแรงกระตุ้นจากฝ่ามือของเบื้องนิมมาน

“ถามแบบนี้กับทุกคนเลยเหอครับ”

“ไม่ชอบเหอ” คิตอบคำถามด้วยคำถาม ก่อนโลริมฝีปากไปตามแนวกรามแล้วแนบริมฝีปากกระซิบข้างหู **“เช็ทซ์มันต้องสนุกกันทั้งคู่ถึงจะดี”**

นอกจากลมหายใจร้อนผ่าวแล้ว ประโยคนั้นก็ทำให้เบื้องนิมมานหัวใจเต้นแรงจนเกือบจะเสียการควบคุม

ให้ตายเถอะ...เขาอยากได้ผู้ชายคนนี้ เดี่ยวนี้ หรืออาจจะตลอดทั้งชีวิตเลยทีเดียว

มีอัลฟาไม่มากนักหรอกที่มองเห็นความต้องการของคนอื่นและอยากให้คุณนอนของตัวเองมีความสุข ไม่ใช่ตะบ๊ยะบันสอติได้จนสุดแรงแล้วตะกายขึ้นสวรรค์ไปคนเดียว

แต่น่าเสียดายที่เบื้องนิมมานมีกฎอยู่หนึ่งข้อ

ถ้าไม่อยากให้ใครรู้ความลับแล้วละก็ เขาไม่ควรเลือกคุณอนช้ำหน้า

“เปล่าครับ ผมแค่รู้สึกว่าคุณน่ารักจัง” เขาตอบเสียงพราว มันอาจจะน่าเสียดายนิดหน่อย แต่คืนนี้เขาสนุกกับผู้ชายคนนี้ได้เต็มทีนี่นา

“บางทีตอนที่ผมเข้าไปในตัวคุณแล้วกระแทกแรง ๆ คุณอาจจะไม่คิดอย่างนั้น”

ให้ตายเถอะ

เขาสุภาพ อ่อนโยน แต่ก็แพรวพราวซะมัด

“น่าตื่นเต้นจังเลยครับ” เบื้องนิมมานตอบเสียงก๊วหัวเราะก่อนจะเงยหน้ามองเงาสะทอนของตัวเองจากแวตาสีเข้มที่เต็มไปด้วยแรงดึงดูด

เหมือนกับหลุมดำ “แต่ว่าผมอยากเป็นคนขึ้นไปอยู่บนตัวคุณแล้วขยับเองมากกว่า”

พูดจบเขาก็ผลักคนตัวโตลงบนเตียงแล้วตามไปทาบทับ แนบริมฝีปากของตัวเองกับก้นปากบางของฝ่ายตรงข้ามก่อนสอดลิ้นชิมรสชาติเข้มข้นของคอนกัญที่ยังคงอบอวลอยู่ในโพรงปาก สัมผัสแรกคมเผื่อน แต่หลังจากนั้นก็กลับทิ้งความหวานนุ่มนวลชวนลุ่มหลงมัวเมาได้ไม่ยาก

เนื่องนิมมานรู้สึกได้ถึงฝ่ามือร้อนผ่าสอดเข้ามาในทางเก่ง บีบขยี้เนินสะโพกด้วยแรงฟ่อนหนักฟ่อนเบา ก่อนปลายนิ้วจะสอดเข้ามาในร่อง แล้วลากผ่านช่องทางทวารหรรษ์ เขาชนลูกชู้ กล้ามเนื้อหน้าท้องขมวดเกร็งโดยอัตโนมัติ ชายหนุ่มขยับตัวเสียดสีกับท่อนเนื้อใหญ่โตเป็นจังหวะเนิบนาบ ก่อนจูดยั่มอย่างพึงพอใจเมื่อได้ยินเสียงครางห่มต่ำ

เขาชอบความรู้สึกตอนถูกเล่าโลม มันวาบวาบเหมือนมีกระแสไฟฟ้าอ่อนๆ วิ่งผ่านไปทั่วร่าง และผู้ชายคนนี้ก็ขยับนิ้ววนวดกล้ามเนื้อที่กำลังหดตัวให้ลดอาการเกร็งได้เกินจนเนื่องนิมมานแทบลอยขึ้นสวรรค์ ทว่าสิ่งที่เขาอยากได้ไม่ใช่แค่ปลายนิ้วแข็งแรง แต่เป็นท่อนเนื้อที่กำลังตื่นตัวและร้อนระอุเหมือนเปลวเพลิงต่างหาก

ความคิดนั้นทำให้เนื่องนิมมานยึดตัวขึ้น สบตากับชายหนุ่มที่อยู่ด้านล่าง พวกเขาปรารถนากันและกันโดยปราศจากคำพูด คิดว่าถ่วงงายอนามัยจากโต๊ะข้างเตียงแล้วสวมให้ตัวเอง ขณะที่เนื่องนิมมานยกสะโพกขึ้นเล็กน้อยแล้วบีบเจลหล่อลื่นลงบนฝ่ามือ จากนั้นก็ลูบไล้ช่องทางด้านหลังจนชุ่มฉ่ำพร้อมรับ

ดวงตาสองคู่มองสบประสานกันอีกครั้ง คิเลียมริมฝีปากเมื่อคนด้านบนจับท่อนเนื้อจ่อกับช่องทางอ่อนนุ่มแล้วกดตัวลงมา ความรู้สึกแรกที่รับรู้ได้คืออึดอัดคับแน่น เนื่องนิมมานเงยหน้าขึ้นผ่อนลมหายใจยาวเหยียดในขณะที่อีกคนประคองช่วงเอวจนเขาทิ้งตัวลงมาจนสุด รู้สึกได้ถึงความปลอดภัยใหญ่โตกำลังเต้นตุบๆ ลัญชาตญาณดิบพล่งพลาญไปทั่วร่าง

“ขออะไรก็ได้ไหมครับ” เนื่องนิมมานเริ่มขยับตัว ส่วนอีกคนตอบรับการเคลื่อนไหวของเขาด้วยการสอดแทรกท่อนเนื้อหาจุดที่ทำให้รู้สึก

ดีที่สุดจนเปลือยหลุดเสียงครางต่ำ

คิเล็กิ้วขึ้นเล็กน้อย มือหนาคล้ายกับกรงเล็บของราชสีห์บีบขยำ
เอวคอดและเนินสะโพกจนเป็นรอยแดง ท่ามกลางความเงียบมีเพียงเสียง
ลมหายใจของพวกเขาเท่านั้น

“คุณอยากได้อะไร” ถามพร้อมทั้งดึงมือคนด้านบนไปจูบ สัมผัสนั้น
ทำให้เนื่องนิมมานหน้าร้อน เหมือนอีกฝ่ายเป็นพระอาทิตย์ ส่วนเขาคือ
ไอศกรีมที่ถูกลอมละลาย

ดวงตาสีเข้มจ้องมอง ดูต้นและเต็มไปด้วยความปรารถนาลึกลับ
จนเนื่องนิมมานมั่นใจว่าความต้องการของเขาจะได้รับการตอบสนองจาก
ผู้ชายที่เซ็กซี่และเร้าใจที่สุดที่เคยเจอมา

“ผมอยากสนุกกับคุณมากกว่านี้ แต่ถ้าไม่โอเคบอกได้นะครับ”

ประโยคนั้นทำให้อีกคนหัวเราะก่อนไล่จูบปลายนิ้วเขาเล่นที่ละนิ้ว
โดยไม่ละสายตา

“บอกมาก่อนสิ จะได้อธิบายผมโอเคไหม”

เท่านั้นแหละ...ชายหนุ่มจุกยืมก่อนคว้าเสื้อยืดที่ผูกถอดทิ้งลงบนเตียง
มาถึงไว้ในมือ

เนื่องนิมมานขยับตัวช้าลง แต่บดเบียดร่างกายแนบชิดจนรู้สึกได้ว่า
ส่วนหัวของท่อนเนื้อกำลังดันดันบดขยี้จุดกระสัน ความรู้สึกซาบซ่านทำให้
ขนอ่อนลุกชันไปทั่วร่าง คล้ายกับกระแสไฟฟ้าวิ่งผ่านจนจูบวาบเสียดเสียด
ไปทั่วทั้งตัว

“ผมจะปิดตาคุณแล้วให้คุณจินตนาการว่าเรากำลังมีเซ็กซ์กันอยู่บน
ชายหาด หรือที่ไหนสักที่มีคนเยอะๆ แล้วกำลังจ้องมองเราสองคนร่วมรัก
กันอยู่โดยห้ามเปิดตาจนกว่าผมจะอนุญาต”

“ไม่คิดว่าคุณจะชอบอะไรแบบนี้” ดวงตาสีเข้มเป็นประกายวาววับ
แต่กลับไม่มีท่าที่ตัดสินว่าเนื่องนิมมานมีรสนิยมประหลาด ชายหนุ่มเพียง
แค่แปลกใจเล็กน้อยเท่านั้น เพราะนึกไม่ถึงว่าหนุ่มหล่อที่เจอในฝันจะมี
จินตนาการเรื่องเพศสุดบรรเจิด แต่เขาเปิดกว้างมากพอจนเห็นเป็นเรื่องปกติ
การถามความเห็นของตัวเองก่อนถือเป็นเรื่องดี

เพราะใครก็อยากมีเช็ทซ์ที่ดีและปลอดภัยทั้งนั้น

“สนุกดีออกครับ” เนื่องนิมมานตอบเสียงกั้วหัวเราะแล้วเบียดตัวเข้าหาชายหนุ่มอีกครั้ง ดวงตาคู่สวยจذبจ้องพร้อมกับรอยยิ้มที่ปรากฏบนริมฝีปาก **“คิดดูสิว่ามีคนหลายสิบคนกำลังจ้องมองเราอยู่ แต่คุณเป็นคนเดียวที่ผมกำลังมีเช็ทซ์ด้วย...แต่คุณคนเดียวที่ได้พามผมขึ้นสวรรค์”**

หลังจบประโยคนั้นความเงียบก็ก่อตัวขึ้นเพียงเสี้ยววินาที ก่อนที่จะเป็นฝ่ายหัวเราะออกมาบ้าง เขาจินตนาการตามคำพูดของคนตรงหน้า ก่อนจะรู้สึกได้ว่าเลือดร้อนในกายกำลังพลุ่งพล่าน หัวใจเต้นแรง กระจายอยากพาชายหนุ่มที่เพิ่งจะรู้จักกันไม่กี่ชั่วโมงไปถึงฝั่งฝัน

ดวงตาสองคู่มองสบประสาน ร่างกายเคลื่อนไหวสอดรับเข้ากันได้เป็นอย่างดีราวกับพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน เชื่อเถอะว่าหาไม่ถ่ยนักหรือกับคนที่ม่รสนิยมเข้ากันในชั่วข้ามคืน

แน่นอนว่าคิดตอบตกลงและบ้ดข้อเท็จจริงในแง่ร้ายทั้งไปตอนอีกฝ่ายใช้เลื้อยัดลีต่าผูกตาเขาไว้จนแนบสนิท

ถ้าหากคนตรงหน้าเป็นอาชญากรหรือมิจฉนาชีพ ชายหนุ่มก็ม่ันใจว่าเขาจะหักข้อมือนี้ได้เพียงครั้งเดียวโดยที่ตัวเองไม่บาดเจ็บเลยสักนิด เพราะฉะนั้นคนที่นำเป็นหวังก็คือคนที่ขยับตัวเคลื่อนไหวราวกับกำลังเดินร่วอยู่บนตัวเขามากกว่า หากชายหนุ่มเกิดอยากจะเล่นไม่ซื่อขึ้นมา...

...แต่เนื่องนิมมานรู้ดีว่าการจะไว้ใจใครสักคนไม่ใช่เรื่องง่าย

และเขาก็ไม่ใช่อัลฟาเจ้าเล่ห์ที่ชอบฉกฉวยหรือทำร้ายใคร

ชายหนุ่มวางมือบนหน้าท้องแกร่งเพื่อช่วยพยุงตัวเมื่อการเคลื่อนไหวเร็วแรงมากยิ่งขึ้น เขามองริมฝีปากสีแดงเข้มขบแ่มแนบจนกรามขึ้นเป็นสัน รู้สึกได้ถึงความปรารถนาใหญ่โตที่กำลังดุนตันอยากรู้้อยกเห็นว่าเขาซุกซ่อนความลับอะไรไว้บ้าง

แต่ตอนนี้เนื่องนิมมานเป็นฝ่ายกุมอำนาจ เขาสนุกกับการทำให้อารมณ์ของชายหนุ่มเดือดพล่าน ความปรารถนาร้อนแรงขยายใหญ่ขึ้นจนรู้สึกได้ว่ามันคับแน่นอยู่ในตัว ร้อนผ่าวและเต็มไปด้วยชีวิตชีวา ฝ่ามือที่เหมือนกับกรงเล็บของราชสีห์ตะบอบเอาจับค้บให้เคลื่อนไหวตามความ

ต้องการ แต่เนืองนิมมานกลับหยอกเฝ้าด้วยจังหวะผ่อนหนักผ่อนเบา แม้จะอยากให้ชายหนุ่มเป็นฝ่ายฉีกทิ้งเขาด้วยตัวเองมากกว่า

เขาอยากเป็นฝ่ายนอนลงบนเตียงแล้วแยกขาออกให้ชายหนุ่มแทรกตัวเข้ามาจนสุด

แต่ก็อย่างที่บอกนั่นแหละ...เนืองนิมมานมีความลับที่เปิดเผยไม่ได้

เขายึดตัวขึ้นพร้อมกับผ่อนลมหายใจยาวเหยียด ความรู้สึกเสียดเสียวทำให้ตัวสั่น เม็ดเหงื่อผุดซึมและไหลลงมาตามแนวกระดูกสันหลัง ชายหนุ่มหลับตาลงขบริมฝีปากกลืนเสียงคราง มีความสุขราวกับอยู่ท่ามกลางหมู่ดาวพราวพร่าง และเมื่อลืมตาขึ้นอีกครั้งเขาก็เอาแต่จ้องมองชายหนุ่มที่ถูกปิดตา อยากรู้เหมือนกันว่าคิกำลังจินตนาการภาพของเขาออกมาแบบไหน

เราอาจจะกำลังร่วมรักกันอยู่กลางชายหาดร้อนระอุ

หรือบนกระโปรงรถที่จอดอยู่กลางทะเลทราย

ความคิดนั้นทำให้ชายหนุ่มจุกยี้มก่อนจะหลับตาลงอีกครั้ง ขยับตัวสอดรับกลิ่นกินตามที่เขาอยากจะทำ สนุกกับการหยอกเฝ้าให้อีกฝ่ายจวนคลั่ง และคิก็ยังเป็นคิกี่เคารพคิก่าไม่ลุกขึ้นมาตะปัดะบันเขาจนบอบช้ำ ความจริงที่ถูกซุกซ่อนไว้ทำให้เนืองนิมมานชอบการได้กุมอำนาจอยู่ในมือ ชอบความรู้สึกเวลาควบคุมทุกอย่างได้ตั้งใจ เพราะมันทำให้เขามีความสุขกับเซ็กส์ได้โดยไม่ต้องกังวลว่าความลับจะถูกเปิดเผยอีกต่อไป

แน่นอนว่ามันทำให้เขาสามารถใช้เวลาร่วมกับอีกฝ่ายได้ตลอดทั้งคืน...